

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Mária-fő-ház) hová a lap szel-
lemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilvántartási czikk:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A külbéke.

Budapest, decz. 3.

Nemcsak a hazában, de a külföldön is föltűnést keltett, hogy a trónbeszédben szó említés sem volt téve, a külállamokkal való barátságos viszonyunkról. A trónbeszédekben mindig volt egy passzus, melyben az uralkodó jelezte a külállamokkal való viszonyunkat.

Ezzel elmaradt!

Találgatják az okát, vannak olyanok, kik ezen hallgatást annak tulajdonítják, mert külügyminiszterünk elve, hogy parlament elébe a külügyi mozzanatok jelzése nem tartozik — és így nem lehetett szólni a kül dolokról.

Hogy a bécsi irányadó körökben nem igen tudnak megbarátkozni parlamentünk azon jogával, miszerint külügyekkel is foglalkozzék, habár csak szerény interpelláció alakjában is, régi dolog. Ez tehát befolyhatott arra, hogy a trónbeszéd nem emlékezett meg a külföldről.

De befolyhatott más körülmény is, és ez a ködös látkör! ... Az uralkodó jobbnak vélte semmit nem szólni, mintsem az amugy nem igaz külállapotok békés voltát jelezze.

Mert bizony a külállathatár nem a legbiztosabb, a szerencsétlen török birodalomért.

A béke tizenhatsz esztendejét 1878 óta a szultán II. Abdul Hamid elvesztegette. Ez idő alatt roppant sokat tehetett volna, ha a kulturát bevezetné a birodalmába, vasutakat épít, a közigazgatást reformálja, a felekezéseket kibékíti, a gazdaságot fejleszti, ha igazságot, rendet és szabadságot ad népeinek s az európai kulturállamok közé lép.

De mindezeket elmulasztva, a buzdás szélre jutott! ...

Egész Európának komoly aggodalmakra ad okot a török birodalom elvéje. A hatalmak nem tudják, mit érhetnek legyenek vele, az általános anarchiát tűrni lehetetlen, ezzel a veszedelmek mindig nagyobbra nőnek, megmozdogni rajta nem akarnak, féltékenységből egymás iránt, gyámság alá helyeznék a szultánt, ez pedig nem magadja el.

A váltásigot csak elodázzák hét-hétre, vagy hónapról hónapra s azon tanakodnak, hogy közös egyetértéssel miként lehetne a szultánt a rend megadására és végrehajtására kényszeríteni.

A szultán mindent szépen megért, az örményeknek amnesztiát, biztosságot és vallásszabadságot, a krétaknak alkotmányt, a keresztényeknek egyenjogúságot, az állam hitelezőinek támogatást, a bűnösöknek büntetését, de minden ígérete a papíron marad s elhíbe nem lép.

S ámbár külső ellenség ez idő szerint nem fenyegeti, Európa a státuskvót fentartani kívánja s háborúja nincs is, mindazáltal két esztendő óta a szultán zendülés, lázadás, merénylet gyilkolás, rablás Törökország története.

Meddig tarthat ez így? ...

Sokáig semmi esetre, ezt érzik maguk a törökök s az egész világ tudja, hogy a keleti kérdés meg kell oldani. El lehetünk rá készülve, hogy rövid idő alatt nevezetes események legyenek történni.

Ezt bizonyítják a fejedelmek utasításai is. A görög király volt Bécsben, az egyik orosz nagyherceg, Berben, a másik Bécsben; Sándor szerb király járt Bukarestben, most meg Bécsben, innen elment Rómába.

Ezek politikai utazások. Ferencz József arckép ajándéka is az, mit Petróv bolgár hadügyminiszternek küldött s Ferdinánd fejedelem köszönete a hadseregének eme kitüntetéséért nem

akar egyéb lenni, közeledés Bulgária és Ausztria-Magyarország között. Ezek mind Balkán államok, melyek velünk együtt érdekelt felek európai Törökország fölcsúszásában, ha az állapotok, a mi sajnos már küszöbön van — Konstantinápolyban katasztrófára vezetnek.

Az ellenünk sokat agyarkodó Sturza román miniszterelnök kijelenté a nála tisztelegő Liga küldöttségének, hogy halálos bünt követ el az, a ki a magyarok ellen jelenben agitál, tekintve a minden perczen bekövetkező nagy eseményeknek. Ebből az látszik ki, hogy a szomszéd Románia is hozzánk csatlakozik a keleti háborúkor.

Ha még ehhez vesszük, hogy az orosz flotta készletben vana Fekete tengeren, Bismarck pedig most akarva vizsályt előidézni Monarchiánk és Németország közt, hagyományos híve lévén az orosz szövetségnek — eléggé látható, hogy a keleti kérdés kitérőse immár a küszöbön áll és így a trónbeszédben sem igen lehetett megemlékezni a — külállamok békés voltáról. Az meggyújtó kanócz lesz, ha a béke kilátások erősen nem hangsúlyoztatnak. A hallgatás is tág magyarázatokra ad okot, de ily puskaporos időben mégis csak jobb a trónon hallgatni.

A t. Ház!

Budapest, decz. 3.

— Saját tudósításunk. —

A képviselő ház ma rövid ülést tartott. A tiszelt honatyák fölősegesnek tartották 12 óra előtt összegyűlni, hiszen mára ugy is csak a felirati bizottság tagjait kell megválasztani.

Napirend előtt azonban ismét kísértett az inkompatibilitási eset. A kormányparti többség mind ontja magából azokat az elemeket, a melyek a képviselőséggel összeférhetetlen állást foglaltak el.

Ezek között a maiak között Weiss Berthold ur is esikkedik. Meg vagyunk győződve hogy lesz még több is. Az a többség olyan elemekből van össze verődve, melyek hosszú időn keresztül tisztulnak meg minden saktól.

Az elnök jelentést tett továbbá az egyes bizottságok megalakulásáról.

Az I. bírálo bizottság miadaddig nem alakulhatott meg; a II. bírálo bizottság elnöke Apáthy Péter, jegyzője Kozma László; a III. bírálo biyottság elnöke Dókus Ernő, jegyzője Paik Lajos; IV. bírálo bizottság elnöke Hegedűs Sándor, jegyzője Kristóffy József; az V. bírálo bizottság elnöke Münnich Aurél, jegyzője Lits Gyula; a VI. bírálo bizottság elnöke Pulszky Ágost, jegyző Kabós Ferencz; a VII. bírálo bizottság elnöke Barsai Kálmán, jegyzője Pinkovics József; a VIII. bírálo bizottság elnöke Fest Lajos, jegyzője Magyar-Kossa Géza; a IX. bírálo bizottság elnöke Szivák Imre, jegyzője Molnár Béla.

Ezután az összeférhetlenség bizottság azon tagjai, kik tegnap nem voltak jelen tettek le az esküt.

Majd Perczel Dezső belügy és Dániel Ernő kereskedelmi miniszter tettek jelentést.

Perczel a vasvármegyei községek és néhány stájerországi község között felmerülő határvilágos, — Dániel a kereskedelmi miniszterium 1895 évi működésére vonatkozólag.

Hegedűs Sándor a pénzügyi bizottság előadója terjesztette be ezután a bizottság jelentését az indemnitiról szóló törvényjavaslatra vonatkozólag.

Ezt a jelentést a házelnökének indítványára csak hétfőn veszi a tisztelet ház érdemleges tárgyalás alá; most pedig következett a felirati bizottság megválasztása.

A felirati bizottság tagjai a következők: Andrassy Tivadar gr., Berzeviczy Albert, Chorin Ferencz, Csáky Albin gróf, Emmer Kornél, Hegedűs Sándor, Láng Lajos, Lukács Béla, Matlekovics Sándor, Meltz Oszkár, Münnich Aurél, Pap Géza, Pulszky Ágost, Radó Kálmán, Schnell Károly, Széll Kálmán,

Teleki Géza gróf, Tisza Kálmán, Tomasich Miklós, Vargies Imre, Vermes Béla.

A ház ülése fél két órakor ért véget, de itt megemlítjük, hogy a felirati bizottság ezuttal nyomban megalakult, megválasztván elnökül Tisza Kálmánt, előadójul Pulszky Ágostot.

Vigécz Jákó a „Kolozsvár“-ban.

A magyar nép hamora „Vigécz“-eknek nevezte el tudvalevőleg a kereskedelmi utazókat. Ez utazók prototypusát jól ismeri az olvasó közönség a jól szerkesztett „Üstökös“-ből, a melynek állandó alakja Vigécz Jákó, a ki érdekes üzleti levelezést folytat az ő kegyes „principal“-ja: e Krida Naftalival.

A Vigécz Jákó népszerűségének legesetánosabb bizonyítéka, hogy az ő leveleiben kifejezésre jutó irodalmi irány követőkre talál a szornalistika komolyabb köreiben is.

Ezeknek a leveleknek sajátos irályuk, nem mindennapi tronzok és érdekes tartalmuk van. Különösen ez utóbbi szempontból érdemelnek számbavételt. A szinezés, a nagytmondás, a fantasia erőteljes licitációjá jellemzik a leveleket. Méltók tehát rá, hogy utánzókra leljenek.

Egy ily vigécz jákói epistóla-utánzat jelent meg a tegnapi „Kolozsvár“-ban. Most nem Krida Naftalioz intézi levelét Vigécz ur, hanem a „Kolozsvár“-hoz és nem is üzleti, hanem politikai tapasztalatai felől ad számot.

Számadása lesújtó bírálat az udvarhely-megyei közbiztonsági viszonyokra, a melyeken — ugy látja legalább — ifj. Vigécz Jákó ur, kormánybiztossal, katonával és statáriummal lehet csak segíteni. Egyelőre azonban megelégszik Vigécz ur a Tibád Antal mandátumának megsemmisítésével is. Mert, hogy levele ebből a csebből íródott, a felől hamar tisztába jöhetünk.

Vigécz ur ugyanis ezuttal nem előleget kér levele elején, hanem elmondja, hogy Udvarhelymegyében járt és midőn ott tollat és tintát kért, hogy levelet írjon (bizonyára előlegért a „Krida principal“-hoz) házi gazdája elmondotta neki, hogy vigyázzon, mert a községben kormánypartinak találják nézni és akkor a községi stázsa nem fogja tovább szállítani a megírandó levelet és így Krida princepaltól nem kapandja meg az előleget.

Ebből következtetve, megállapíthatjuk, hogy Vigécz ur valami természeti ritkasággal bir, a melyről mindenütt észrevehetik, hogy ő kormányparti. Levele aztán meggyőző a felől, hogy szeretőre méltó egyéniségének nem ez az egyetlen varitása. Nagy kár azonban, hogy a sors csak az írás és nem egyszersmind a festés tehetségét adta ilyen varitással Vigécz urnak. Így csak halvány képet nyújthat tegnap epistolája az udvarhelymegyei atrocitásokról, míg ha le is festené ezek ki-magasló bizonyítékait; hivatolt levélpostát, a szétszúzott jegyzői lakot, az összetört kocsit és egyéb borzasztóságokat micoda hatással lehetne az az elérni akart cél sikerére! Talán ha azokat a képeket látnák az illető bírálo bizottság t. tagjai, minden vizsgálat nélkül megsemmisítenék a Tibád Antal mandátumát. Így azonban be kell válni legalább is azt a vizsgálatot.

A vizsgálat pedig egy kicsit furcsa dolog. Azt talán még sem lehet csak úgy becsapni, mint előleg kérésekkel a principalist. De nem lehet még a Vigécz urnál kevésbé heves fantasiával megáldott többi halandót sem.

Én például ezek közzé az emberek közzé tartozom és ezennel egész őszintén megmondom Vigécz urnak, hogy elbeszélését nem hiszem s ha hinném is más eredményre jutnék, mint a minőre ő speculál! Tessék hát egy kissé meghallgatni engem t. Vigécz ur.

Én nem jártam soha Udvarhelymegyében, de a miket elmondok Tanakodásom igazolásul senki által kétségbe nem vonható.

Nós ime az én adataim.

Tibád Antal 1875. óta folyton képviselője Udvarhelymegye u. n. havasalji választókerületének. Sokszor akadt kemény ellenfélre, de győzött mindannyiszor. Győzött több ízben nem kisebb emberrel szemben, mint Ugron Gábor, ki két ízben is óriási kisebbségben maradt Tibáddal szemben. Mit bizonyít ez a tény t. Vigécz ur? Annyit mindenesetre

igen, hogy Tibádnak némi (avitatkozás kedvéért mondom némi) népszerűsége van a havasalji kerületben.

Vegyünk már most fel, hogy a korábbi kolozsai győzelmeket részben kormánypártiságának köszönheté Tibád. Ám azért, miután egyénisége, tulajdonságai és összeköttetései nem változtak, még mindig kellett maradnia népszerűségétől, hogy az ő nyelvén beszéljek, bizonyos százalékknak, mely az ő positiójának erő adott. Tegyük ezt a százalékot csak 20%-ra. Nem lesz sok annál, a ki korábban ezer és egy pár szavazattöbbséggel választottak meg egy Ugron Gáborral szemben.

Már most vegyük ehhez hozzá azt az erőt, a mit Tibád ellenzékiége szerzett meg az ő számára. Mert hát ellenzék mindig volt egy pár szavazatnyi a havasalji kerületben. Volt idő, mikor 800-ra is felvitte a számát — Tibáddal szemben. És az ellenzék igen természetesen most mind a Tibád zászlói alatt volt. Hisz a kik az ellenzéki lobogó alatt korábban Tibád ellen vezették a Havasalja népét, azok mint — megszűnő az elvi differenciák — Tibád táborának voltak vezérei. Annak a támogatásnak mértéke — amit ez képviselt — ismét teszen 20%-ot.

Folytassuk azonban kissé tovább a számitást.

Jól tudja ön, hogy a közigazgatás élén állóknak egy-vagy más párt mellett történt egyszerű állásfoglalása — ha nem is fajul az korteskedéssé — képvisel valami erőt, jelent némi súlyt. Nos már most tudvalevő dolog egész Udvarhelymegyében, hogy a közigazgatás első tisztviselője, az alispán ellenzéki. Ön pláne néppártinak mondja, a mit ugyan önnök senki, a ki Ugron Jánost ismeri, nem fog elhinni, de azt igen is tudja róla kezdve a főispántól le az utolsó erdőrdőf mindenki, hogy ellenzéki és mint ilyen nagyobb rokonszenvet tanusít Tibád, mint Horváth Mihály főispáni titkár ur ügye iránt.

Mit gondol édes jó uram, hogy ha például Albach polgármesterről hasonló tudnának Kolozsváron, vajjon győzött volna-e a „liberalismus“ a mitthenénben?

Mit csudálkozik tehát azon és miért keres Tibád részben ez által biztosított győzelme magyarázatára „terrorizmust“ „postarablást“, „házbombolást“ és egyéb rettenetességeket, mikor az a pusztá tény, hogy egy megye alispánja ellenzékiének meri vallani magát, ha külfömben ügyburával is zárkózik el a választási küzdelem hullámaiktól, ismét képvisel legalább 20%-ot az ellenzéki győzelem biztosítására szolgáló tényezők sorában.

Emlegeti Ön klasszikus levele további részeiben a papok fanatizmusát is, mint Tibád győzelmének további tényezőjét. Nos hát a fanatizmust egyelőre hagyjuk el. Maradjunk csak a papoknál. Nem tulajdonít-e ön semmi jelentőséget, semmi súlyt annak, ha valakit valamely felekezet papjai (ismétlem a nélkül, hogy fanatizmushoz fordulnának) támogatnak. Nem gondolnám, hogy igazat kívánna adni azoknak a vádaknak, a melyek a kormányt és irányát vallástalansággal vádolták és ismerve a szélely nép vallásosságát a papság egyszerű, minden fanatizmustól ment támogatásának súlyát is merem becsülni 10 százalékra.

Idáig tehát a küzdelem esélyeinek 70 százaléka Tibád javára libben a mérlegen.

De ezzel nincs is kimerítve a győzelem biztosítékainak sorozata. Mert hát az is nyomtat a latban valamit, hogy Tibádnak, a volt alkirálybírónak, veterán politikusnak, nyugalmazott államtitkárnak és kiváló parlamenti erőnek az ellenjelöltje — ifj. Horváth Mihály főispáni titkár volt. Nem akarok összehasonlítást provokálni a két egyén közt, de arról sem tehetek, ha ezt az összehasonlítást sokan megtették és ha ez sok helyen a Tibád javára dől el.

Vajjon a sikernek ilyen tényezői mellett mi szüksége lett volna hát Tibád pártjának terrorizmusra, papi fanatizmusra és alispáni pressióra.

Szégylene, kétségbejött gyalázata volna alkotmányos életünknek — édes Vigécz ur, ha azok a fent százalékszerűleg kitüntetett tényezők nem tudnának egy Tibád Antalnak mandátumot biztosítani régi kerületében egy Horváth Mihályval szemben.

Én nem is hiszem, hogy az udvarhely-megyei szabadelvű párt egy percig is abban

a hiedelemben ringatta volna magát, hogy a népszerű, az alispán simpáhiáját magáénak valló, (tehát ez által a közigazgatási tisztviselők ismeretes pressiójától valamennyire megkímélt) volt ellenfelei által támogatott, tekintélyes multtal bíró Tibádot ifj. Horváth Mihály, ki mindezekkel szemben csak a Montecuculli harci eszközét, nó meg a Haller főispán támogatását vitte a harczterre, legyőzheti.

Nincs tehát miért bankódni, desperálni, desperatióban lázálomba esni, és lázálomban hevet-havat, tücskö-t-bogarat, fanatikus papot, postarabló székelty, erőszakoskodó alispánt összehordani Tibád győzelméért.

Hisz még ön is másként látja a dolgokat, ha kitörli a józanság ruhájával egy kissé a szemét és erőt vesz a delliriumon. Ön is látja, hogy így a „postarabló székeltytől“ csak könnyű testi sértéssel vádolt deliquens lesz, a kivel a járásbírósság (még csak nem is a törvényszék) végez. Ön is látja, hogy az „erőszakoskodó alispán“-ra tisztviselői nem hallgatnak.

Minék hát az a nagy kapaszkodás és főleg az a szörnyű gewaltirozás? Mert a házi gazda félt továbbítani az előleget kérő levelet? Hát hiszen Krida princepal csak üvönd ennek. Pedig ő már csak elég kifogástalan liberalis.

V.

A rendőrtanácsos ügye.

Budapest, decz. 3.

Chudy rendőrtanácsos bűnpörében, mint értesülünk, végre befejezéséhez közeledik a vizsgálat. A hiányzó pénzek nagyrésze tekintetében, már amennyire lehetséges volt, minden fel van derítve, csak hogy nem bizonyos még, hogy némely tételeket illetőleg lehet-e a felelősséget Chudyra hárítani.

Ma Szalontay rendőrtisztviselőt halgatta ki Puskariu, vizsgálóbíró a régi tolonczház bérbeadása dolgában, a mely vádpont szintén homályos. Chudy állítólag bérbeadta a régi tolonczházat s a fellyre felvett bérösszeget meg-tartotta.

A mint ez a vád felmerült, Chudy rögtön lefizette a szóban forgó összeget, az állítólagos bérlő azt az érthetetlen vallomást tette, hogy ő nem is fizetett a fogoly rendőrtanácsosnak, még pedig azért nem, mert — ki sem bérelte tőle a kérdéses helyiségeket.

Erre a körülményre nézve hallgatták ki ma Szalontay rendőrfogalmazót.

Miklós orosz nagyherceg Magyarországon.

— Vadászó főurak. —

A fényes főuri vadászatról, mely hétfőn vette kezdetét Pallavicini Sándor őrgóf uradalmában, vendégül látja e vadászaton Miklós orosz nagyherceget, a ki kisebb kísérettel jött Magyarországra. Szárnysegédén Nariszin udvari tanácsoson kívül 4—5 szolgálattevő személy van vele. Az orosz nagyhercegen kívül résztvesznek még a Szegezd szomszédságában folyó nagy vadászaton: Lichtenstein Ferencz herceg, a pétervári osztrák-magyar nagykövet, Eszterházy Pál herceg, Auersperg Eöngesbert herceg, Colloredó Mansfeld Adolf gróf, nagy az uradalom gazdája, és a megyéből Vadnay Andor főispán. Még egy főuri vendéget vártak: Fürstenberg herceget, a ki azonban a családjában előfordult gyász eset miatt elmaradt. A Fürstenberg hercegség németországi ágának az utolsó tagja hunyt el, a ki után óriási vagyont örökölt most az osztrák Fürstenberg hercegi család.

A vadászat persze gazdag eredményre jár. Azért nevelik egész érvben a vadat, hogy most a herceg urak puskacsőve elé hajtsák egész falkájában. Annyi a fácán a tömörkényi majorságban, mint nyáron a szunyog.

Miklós orosz nagyherceg, ugy jelentik a vadászati színhelyéről. — pompás kedvűen van.

A hatalmas orosz urnak, a ki öles a természetére és korra nézve 50-es már, tetszik igen nagyon a vadász, szép magyar föld. Korán kel, nagy kedvvel megy a vadászatra, hanem a mi a szót illeti, azt nem igen pazarolja. Kevés beszédt nagyon.

Hétfőn, a vadászati első napján a tömörkényi majorban ropogtak az előkelő puskák. Hullott a vad jobbra s balra tömegesen. Esti összesen 800 darab nyul, 50 darab fácán. Ebből a szákmányból maga a kisázsiai orosz

hadseregek fővezére és Muktár pasa egykori leverője 450 drb vadat ejtett el. Tegnap a hantbázi majorságban folytatták a vadászatot melyet rendszeresen reggel 9 órakor kezdenek meg. Délben fejedelmi lakomát rendezett az algyői uradalom urnöve vendégei részére.

A lakománál cigányok játszottak egyenesen az orosz nagyherceg ohajtására. Hét-főn dében és este a szentesi cigányzenekar mulattatta a társaságot. Tegnap pedig a dorosnai támburások játszottak az ebédnél. Az orosz nagyhercegnek tetszett a füstös magyarok primitív, de szépen szóló muzsikája.

A társalgás németül és franciául folyik. Az őgróf lehozta bécsi szakács művészetét, ez főz, süt nyakra-főre egészen f. hó 5 ig, ameddig a vadászat tart.

A nagyherceg érdeklődéssel szemléli az uradalom gazdasági berendezéseit. — Különösen tetszenek neki a hatalmas ménesek és gulyák.

Kézrekerült gyilkos.

Mint Budapesti tudósítónk írja, a nov. 29-én Soroksáron elkövetett kettős gyilkosság tettese négy napi nyomozás után megkerült és teljes beismerést tett. — Battalya János csendőrmester az érdem, hogy ezen kegyetlen gyilkosság minden részletében kiderült, a mi annyival inkább figyelmet érdemel, mert Soroksáron az utóbbi években történt gyilkosságok közül ez az első, a melynek nyomozása sikerrel járt.

A nyomozás alkalmával őrmester társa, Lázár Tivadar, továbbá Lézmann Ferenc és Dékány Benedek őrsvezetők, valamint Balogh Lajos, Mártonffy János, Bikfalvy Miklós és Csicsai János csendőrök nem eléggé dicsekedhető buzgóságot fejtettek ki.

A mennyit a vizsgálat érdekében megtudunk és közölünk lehet, az hogy Wotapek Antal 18 éves soroksári illetőségű pintérgény a gyilkos, ki borzasztó tettét a legnagyobb cinizmussal vallotta be, — midőn a süjt bizonyítékokkal szemben konok tagadását haszaltalannak látta.

Előadása szerint a meggyilkolt leány, Bálint Máriaval szerelmi viszonyt folytatott és a gyilkosság hajnalán éjjeli dorbozolás után az alvó leány szobájába belépődött a leányval valami csekélység miatt összeszólalkozott őt arcúl ütötte és az elájult leányt dühében megfojtotta.

A zajra a szomszédos kaurából sirva jött be Naphoz Sebő házigazdának 5 éves ártatlan kis fia, ki tanuja volt Wotapek Antal tettenek és Wotapeket ismerte; a gyilkos tettenek palástolására a gyermeket leütötte és utóbb megfojtotta.

A leányban még némi élet lehetett, midőn Wotapek őt kihurcolta és a ház udvarán lévő kutba heledobta. A kis fiút még szintén valószínűleg élve dobta a kutba.

A gyilkos vézna testalkatú, kielt arcu legényke, kiről épen nem tetelezi föl az erőt, melyet horzalmos tettenek elkövetésénél használnia kellett; de főhőbőritő az a fásult közöny melyet vallomásaánál lausított. Konokul tagadta tettét, de Battalya János csendőrmester fortélyos kérdései végre is megtörték.

A gyilkost a pestvidéki kir. törvényszékhez szállították.

Erdélyi Múzeum Egylet.

Ajánlva Esterházy Kálmán gróf elnök figyelmébe.

Méltóságos Gróf Ur! Ennek a haza résznek nagy szüksége van az Erdélyi Múzeum Egylet olyan értelemben való áldásos működésére, a milyen értelemben azt három évtizeddel ezelőtt, bölcs, előrelátó és nagylelkű alapítók létesítették. Ez a múzeum kinccses tára kellene, hogy legyen az erdélyi részeknek.

Tükre kellene hogy legyen Erdély történelmének; könnyen áttekinthető adattára annak a milliárdokat érő vagyonnak, a mi természeti kincsekben e haza része különböző pontján földben és földfelett felhasználatlannul, sőt részben ismeretlenül hever.

Ennek a múzeumnak tárlatain minden esztendőben legalább egyszer végig kellene vezetni mindenik erdélyrészi közép iskola növendékeit osztályonként, apróra érthetően megmagyarázva nekik mindent.

Akkor nem merülne fel az a panasz a közgyűlésen, hogy önkéntes munkások nem vállalkoznak a gyűjtemények gazdagítására, akkor nem merülne fel az a panasz, hogy egy-egy tárlat éveken át semmivel sem gyarapodik. Akkor közelebb hozhatók a közönséghez s nem merülne fel az a panasz is, hogy a múzeum táraiba igen sokszor nagy utánjárás mellett sem lehet bejutni.

A múzeum panaszokdika a közönségre a közönség pedig panaszokdika a múzeumra; mind a kettőnek lehet jogos a panasz, hát meg kell azt vizsgálni, el kell enyésztenni, teljes kapcsolatot kell hozni a közönség és a múzeum között, mert csak így szolgálhatja helyesen és praktikusán, így felelhet meg feladatának.

Az erdélyi múzeum, nem számítva fekvőségét és gyűjteményeit, 226 ezer frt. olyan tőkével rendelkezik, a mely évente 11622 frt 40 kr. kamatot hajt. Ennek a negyed milliónak a kamatjához még az állam is ad 5 ezer frtöt évente. Tehát csaknem tizenhét ezer frt. adatik ki minden évben. Ennek a nagypénznek aránylag kevés hasznát veszi a tudomány, a közönség; az élet jó formán semmit.

Nem akarunk mi vádolni senkit.

Hiszen az erdélyi múzeum egyesületben az ügyek élén érdemekben gazdag, a tudományok elővittele s népszerűvé tétele érdekében fáradozó munkálkodó, előre törekvő férfiak vannak. Néhányan közöttük jobb rendszerhez méltó, megfeszített munkával törekednek azon, hogy a múzeumnak az életet szolgálják. Az eredmény mégis csekély.

Nem az egynekben lehet a hiba, hanem a rendszerben van a hiba. A múzeum szervezete, mint azt a titkár is hangsúlyozta, ma már nem felel meg a követelményeknek.

Olyan a múzeum teste, mint egy olyan emberi test, a melynek egyes részei hűdötnek s hiába kenik rá a drága zsiradékot, mozgásba többé nem hozhatók. A test többi részei hiába próbálnak mozogni, élénkebb akcióit kifejtetni, mindannyiszor megakasztja az a rész, a mely elevenebb mozgásra képtelen.

Mindenki látja, mindenki érzi, mindenki tudja, sőt már évek óta mindenki hangoztatja, hogy itt tenni kellene immár valamit.

hogy a múzeum egylet lendületbe jöjjön. Azoban senki sem találja meg a cselekvéseknek módját, a zárnak a nyitját. Azt hiszik, nem végzik felesleges munkát, ha a múzeum jövőben eszközöndő újja szervezésének egy két szóval az utját egyengetni megkísérljük.

MINDENFELE.

Kolozsvár, december 4.

— A sétatéri jégpálya igazgató választmánya élén dr. Óvári Kelemen tanár elnökével, minden lehetőséget megtesz a korcsolyázók közönségének kényelmére, az utóbbi időben számyra kelt rosszakaratu híresztelésekkel szemben. Elhatározatott; hogy a szegényebb sorsuak vasárnap délutánoként 10—20 kros jegyek igénybevételekor korcsolyázhasanak. Délután 5—7-ig minden második nap villamos világítás mellett vehető igénybe a pálya, tekintettel azon korcsolyázókra, kiknek a nappali idejők a korcsolyázásra nem alkalmas. Hetenként négy alkalomra katonazsna van szerződve.

A tanuló ifjuság részére előnyös csoport bérlet jegyek adatnak ki. E gyönyörű szép tágas jégpályán, hol a kellő komfortról is gondoskodva van, a korcsolyázás már javában foly.

— Iparhatósági megbízottak választása. Az 1897. évi iparhatósági megbízottak választása december 20-án, vasárnap délelőtt 9—12 óráig történik a főkapitányi hivatal 19. sz. irodájában. Választandó e hivatal mellé husz, a nádasmenti és a kolozsvári járások főszozolgabírái mellé külön tíz-tíz tehát összesen negyven iparhatósági megbízott. Választó jogosult minden iparjogosult önálló kereskedő és iparos, a ki legalább 10 frt barmadosztályu kereseti adót fizet a ezt adókönyvvvel igazolja. Az önálló ipartűzés ipar-igazolással, illetőleg iparengedéllyel igazolandó. Választható a fentebbiek közül bárki, vagyis minden önálló férfi kereskedő és iparos. A választás szavazólappalok történik. Minden egyes lapra negyven név irandó, de a fenti három iparhatósági szerint megjelölendő husz a főkapitányi hivatalhoz, tíz a nádasmenti, tíz a kolozsvári járás főszozolgabírához. A városi főkapitányságtól Kolozsvárt, 1896. nov. 30-án Deák Pál, főkapitány.

— Hóval betemetett hidrások. Most a csikorgó téli hidegben ha Kolozsvár város valamely pontján tűz ütne ki, a vízhiány miatt az oltás fenn akad a közönség a legnagyobb szerencsétlenségnek néz elébe. A város ama részein, a hol a vízvezeték és a vízvezetékbe illesztett tűzcsap van, kevés idő vesztegetés után hozzálehetne jutni a vízhez. Azonban a téli időben a hó, jég, elfedi, eltakarja az utcák közepén a kövezeten elhelyezett tűzcsapokat s vész esetén meg azok helyét megtalálják, megtisztítják a hótól, jégtől, bizony abba sok idő beletelik, az alatt a veszedelem nagy mérvet öltethet. Kérjük a kolozsvári tüzoltó egyletet, történik e valami intézkedés arra, hogy a vízvezetékbe illesztett tűzcsapok a jégtől és hótól tisztán tartassanak, hogy veszedelem esetén azonnal használatba vehetők legyenek.

— Ingénysz. előadás. Az iparos segédmunkások képzésére szervezett kolozsvári helyi bizottság 1897 évi december hó 6-án (vasárnap) délután 3 órakor a városi közgyűlési termében rendezti IV. ingyenes előadását, mikor is. Előadást tart: Versényi György tanár: „Az iparos szülők költő gyermekeiről” czim alatt.

— Vörösmarti emléke. Kolozsvári r. kath. főgymnasium önkézköre Vörösmarty emlékére folyó évi decz. hó 6-án d. u. 4 órakor az intézet dísztermében ünnepelt rendez, a következő műsorral: Gyarmathy. Királyhymnus, éneklő: a főgym. énekar. Vörösmarty hazafias lyrája, írta és előadja: Kmoschek Elek 8. o. t., az önkézkör elnöke. Ch. D. Beriot Aiers varies. Nr. 6., op. 12. Hegedű szóló zongora kísérettel, előadják: Szabó József, 8. o. t. és Senn Ottó, 8. o. t. Vörösmarty szövegátzavajja: Vörös Ákos, 7. o. t. Verdi I. Rosini keringő, előadja: a főgym. zenekar. Petőfi. Téli világ. Szavajja: Grahoffer Elemér, 2. o. t. Népdalok, Cimbalom szóló, előadja Klimes János 8. o. t. Vörösmarty. Merengő, szavajja: Walton Géza, 8. o. t. Leybach. Ábránd op. 5, előadja Senn Ottó, 8. o. t. Vörösmarty. Tulvilági kép, szavajja: Macselár Kornél, 8. o. t. Zsaskovszky. Népdal-egyveleg, éneklő: a főgym. énekar. Konti Eleyen ördög induló, előadja: a főgym. zenekar.

— Múzeumi könyvtár. Azt irtuk tegnap az Erd. múzeum közgyűléséről szóló tudósításban, hogy a múzeum könyvtárát aránylag kevesen látogatták. Ez észrevételünket kibővíti most azzal, hogy ennek oka megfelelő helyiség hiánya. Az egyetemen levő jelenlegi helyiség még szűkebb mint a régi, mint azt az igazgató jelentése is felelőltette. Arra kellene törekedni, hogy a színházi épületet vegye át az állam és építtessen mellette egy megfelelő tágas, világos és kényelmes könyvtári helyiséget. Addig is azonban a mig ez történék, engedjen át az egyetem a könyvtárral szomszédos helyiségekből néhány szobát a könyvtár céljaira. Mert igaz ugyan, hogy a könyvtár látogatottsága, a mióta az Ferenci Zoltán igazgatása alatt áll, tetemesen növekedett, de az a 20—26 látogató, egyetemi városunkban még mindig igen kevés a tanulással foglalkozó egyének nagy számához képest, tekintettel arra is, hogy jóformán egyetlen könyvtárunk ez, a mely gazdagsága mellett könnyen hozzá férhető is.

— Uj tanítónő. A közoktatásügyi m. kir. miniszter U d v a r h e l y i Iona oklevéles polgári iskolai tanítónő a kolozsvári állami tanítónő képző „intézethez” végleges minőségben segédtanítónőnek nevezte ki.

— Az egyetemi kör december 5-én tartja köri estélyét a vigadó termében. Felhívjuk reá a közönség figyelmét.

— Elutasított semmisségi panasz. A kolozsvári kir. törvényszék, — mint saját bíróság, néhány héttel ezelőtt ítélte el négyhavi fogságra B a l t e s z András a Nagy-Szebenbe megjelölő Foja Poporului szerkesztőjét egy lázító cikk miatt, mely a nevezett újságban jelent meg. Baltesz az ítélet ellen jogorvoslattal élt, melyet a kir. kuria tegnapelőtt tárgyal. A Kuria a semmisségi naszt visszautasította, s így az ítélet jogerőssé vált.

— Jellusig Albin temetése. Fényes katonai pompával temették el ma délután a tegnapelőtt elhunyt J e l l u s i g Albin nyug. és. és kir. ezredtszegt. Temetésre a Kolozsvár államoszó 51-ik gyalogezred négy zászlóját vezényelték ki s ezek képezték a díszkíséretet. A temetésen a polgári rendhez tartozó rokonok és ismerősökön kívül megjelent a Kolozsvár államoszó összes fegyvernem-beli katonaság tisztikara élén M a y e r Edmund altábornagy, hadosztály parancsnokkal A menet előtt a katonazsna zenekar játszott gyász indulókat. A sírba tételkor a kivonult katonaság sortűzet adott. Az elhunyt ezredes élete és működéséről a következőket közölhetjük:

Nemes Jellusig Albin es. kir. nyug. ezredes, a hadi érem és a katonai érdemke-

reszt tulajdonosa, szül. Leitha melletti Bruckban. Katonai pályáját 1853-ban kezdte meg az akkori Duna haditengerészetnél, melynek felosztása után az első tüzérezredhez Budapestre lett beosztva mint had-apród. Hadnagyi kinevezését a 43-ik gyalogezredhez kapta meg, mely időtől kezdve a gyalogságnál haladt előre, és mint vezérkari főhadnagy 1871-ben a kolozsvári dandár parancsnokságánál volt beosztva. Ebben a minőségben 1859-ben résztvett az olasz hadjáratban, majd pedig 1866-ban az Olaszok elleni háborúskadásban tevékenységet fejtett ki, melynek bevégezéssel Halia átadásánál mint a Osztrák-magyar monarchia katonai meghatalmazottnak segédtszjtje vett részt. 1880-ban Bosznia Hercegovina bevételenél harcolt, 1896-ban ő felseje 40 évi feledhetetlen katonai szolgálatai elismeréséül a nemességgel adományozta meg.

— Disz jegyzőkönyv. Kolozsvár város kiadta milleniumi ünnepi díszközgyűléséről összeállított jegyzőkönyvét. A jegyzőkönyv közönséges irodai papir nagyságu, fehér velin papírra van nyomva, fekete nyomással, egészen új, éles vágásu betűkkel. A jegyzőkönyv 12 pontból áll s 58 oldalra terjed. Szó szerint tartalmazza a gyűlésen elmondott beszédeket és indítványokat, gr. Beldi Ákos főispán és dr. Esterházy László főjegyző eredeti aláírásával van ellátva, azonkívül aláírják az összes tisztviselők s jelen volt városi képviselők. At van fűtve a jegyzőkönyv nemzeti színnel színnorral, melynek két végét a város czimerével ellátott lellőgő piros pecsét tartja össze. A külső táblája a jegyzőkönyvnek fehér elefantous papírra van nyomva, czimeres dísznyomással, nemzeti színnel s azegyzettel. Ohajtjuk, hogy sárga fekete hajlamokat egyáltalán ne tápláljanak város atyáink s tisztviselőink s jegyzőkönyv legyen egyuttal alapköve annak a benső érzésnek, mely a cselekvéseket egy nagy, hatalmas és vagyonos nemzeti magyar állam megteremtésére irányítja k.

— Helyreigazítás. Az „Ellenzék” tegnapi számában azt a hírt olvastuk, hogy városunkban igazolvány nélküli apácák kéregetnek s a kapott alamizsnát feljegyzés nélkül zsebre teszik. Ez a hír teljesen nem felel meg a valóságnak. Az apácáknak igen van igazolványuk, melyet a főkapitányság állított ki. Nem kiderült pénz az, amit Istene nevében nekik nyújtanak. Minden ékezőszólanál fényesebben beszél a következő statisztika, melyet a kéregető Mária testvérek ez idei almanachjából ígtatunk ide: A budapesti Mária intézet 1871. évi óta befogadott és elhelyezett 17,988 helynéküli családét vallaskülömbőség nélkül egészen díjmentesen; 618 árvalánykát vett fel, szintén díjmentesen. Elemi tantárgyakban és kézimunkában ingyenes oktatásban részesült 1574; a mindennapi varró iskolában 1170. A kiadódóvásban 463 gyermeket gondoztak. A Margit leánynevelő intézetbe legutóbb díjmentesen 1213 növendékét oktatják a jóra, nemre. Ime ezek azok az apácák, kik a szent szeretet nevében alamizsnát kérnek.

— Lapunk olvasóinak figyelmét felhívjuk Slatkovich Józsefnek mai számunkban megjelent hirdetésére. Most, midőn folyton azon panasszal találkozunk, hogy nem lehet tisztá bort kapni, igen kellemes hírtől szolgálhat hirdetése, mely szerint az abban kitüntetett borok tisztaságáért teljes felelősséget vállal Slatkovich ur, ki a báró Kemény Árpád alsó-gálai s saját természetű borait árusítja el. E mellett az árak is oly jutányosak, hogy a kolozsvári piacon nagy konkurencziát fog csinálni.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1896. december 4.

Angela.

ANGOLBÓL FORDÍTOTTA:

AMICA.

VI.

(Folytatás.)

(17)

— Azt mondtá, hogy évekig és éveken át nem jön vissza Angliába, — sőt talán soha, folytatá Nelli; de minden születésem napjára ajándékokat fog nekem küldeni, mindent a mire szükségem van. És én előre tudatom vele, hogy miket szeretnék kapni.

— Ez nagy szíveség tőle!

— Oh, ő szívesen teszi azt, mondja Nelli könnyedén; ő nagyon szeret engem! Bár ne menne el holnap!

Bob hajdanon föl lépett ki a cottageból a napra. Kezet szorított Angelával, és egészére vonatkozó kérdéseire válaszolt. Kíváncsi, hogy merre van, halványnak és fáradtnak látszott, majd nem olyan volt, mint rendszeren. Leült Nelli mellé, és hallgatva csevegésüket, vagy legalább nemszakította azt félbe.

— Bob, igazán küldesz nekem mindent a mire szükségem van? Szeretném ha egy kezem ruhám volna; de azt hiába küldened, mert az atyám nem engedné, hogy viseljem; de egy fehér tollam lehetne a kalapom mellett — azt nem venné észre — és édességet, s csokoládé bon-bont küldhetsz akár-mennyit! Bob, hát Angel kisasszonynak küldesz valamit?

— Természetes, hogy nem küld! Hogy

gondolsz olyan vadat! mondá Angel éles hangon.

— Adok én magának az édessegeimből ha megkapom. Bob, mennyi időbe kerül mig Ausztráliába érkezel?

— Hat héte.

— És még egy másik hat hét telik el mig a portékáimat megkapom? Oh, mennyi ideig kell várakozni!

— Ha kíváncsi holnap küldök neked valamit Livornóból. A hajó indulása előtt lesz egy pár szabad óráim.

— Az bizony jó lesz; küldhetsz valamit Livornóból, és aztán Melbourneból, ugye Melbourneba megy előbb, vagy Sydneybe? és így egymásután két csomagot kapnék.

A két csomó ajándéka gondolva Nelli-nek ragyogott arca a boldagságtól.

Angel lerázta ujjaírói a homokot és felállott.

— Haza kell mennem, — mondá.

— Menjünk el valamerre ezen az utolsó napon, — mondá Nelli. Mióta Bob itt van egyszer sem voltunk csolnakzni, és ő azt mondtá, hogy szívesen elvinne bennünket.

Bob, elviszel most?

— Igen ha Stuart kisasszonynak kedve van eljönni.

— Jól van — megyek!

De Nelli, előbb azt valamit enni, mert ha vissza megyek a házunkba, tudom, — nem engedik meg, hogy veletek menjenek. Rodham öt mérföldnyi távolságra van; és ott kapunk csanakot?

— Én azt hiszem, hogy Rodhamban van olyan hely hol találunk valami enni valót; és ott fogunk villásreggelizni, — mondá Bob.

— Ugy nem megyek, — mondá Angela határozottan.

Ó nem akarta az ifjútól a villásreggelit elfogadni.

Nelli bosszus arcot csinált; de belátta, hogy a mai kirándulásból csak egy lesz valami ha ő az Angel akaratának alá veti magát; tehát kenyeret és sajtot hozott a cottageból Bobnak, kenyeret és egy kis zsiradékot Angelának és magának.

Az utjuk Rodhamban poros volt és unalmas; az ut nagyobb részén mind a három halgattak; társainak a hallgatása még Nelli-re is elragadt, és végre beszűntette a csevegését.

Rodham egy széles folyó torkolatánál fekszik, és főleg halász-város, ámbar a hajók kijáratára dock udvara van.

Éppen ekkor serényen folyt ott a munka, a kalapácsok ütése és a csengése és a munkások hangja vidáman hangzott amint a magos falak mellett elmentek. A kiközvetett parton asszonyok állottak kötéllel, vagy a gyermekeikre kiabálva, kik meztelen lábakkal játszottak az éles lécek alatt. Jerseybe öltözött halászok állongáltak csoportokban, s vidáman nevetgéltek és pipáztak, lábukat a part széle felett lógatva.

Negyed mérföldnyi távolságra egy éptetőfal terhelte hajó horgonyozott, mig attól egy mérföldnyi távolságra ott a hol a folyó a tengerbe ömlik a hullám korbácsolta sziklák látszottak.

Felütköztek két volt az ég, s a két leány és a Bob lábainál csillogva táncolt a folyó; de a sziklákon túl és fokozatosan közelebb jöve, fehér köd látszott, mely a szellő gyengébb vagy erősebb fúvatára szállt és emelkedett.

— Sir, a tenger köde közeledik, — mondá az a hajós kinek a csolnakát Bob kifogadta.

Es szavai hamar teljesültek.

Bob alig evezett az épület-fával ter-

helt hajóját, midőn a köd elérte őket. Mint egy sűrű átláthatatlan fátyol jött le rájuk a homokos partot mind a kétoldalra elfedte, sőt a hajót is mely mellett éppen akkor haladtak el eltakarta.

Előttük, mögöttük és mind a két oldalról oly sűrű szürke felleg vette őket körül, hogy egymás arcát is alig láthattak. Hirtelen felemelkedett s a ködön keresztül úgy tűnt fel a hajó, mint ha festve volna; és aztán éppen olyan hirtelen leereszkedett a hogy felszállt és ők ismét egyedül voltak a csendes, határtalan vízen.

A köd fehér fagyként feküdt az Angel kék gyapju ruháján, és a Bob sötétszürke kabátján; a Nelli mosó ruháját és fehér kalapját egészen átmedvesítette. Bob tovább evezett, a két leány egymáshoz húzódra a csolnak tatjában állt.

A körülöttük levő szomorú csendesség, a köd átláthatatlan fátyola, a víz olajszerű nyugalma egy álom benyomását tette, az evező lapátok ütése volt az egyedüli hang.

— Ki volt az? kérdé Nelli az Angel karját megragadva.

— Égészen közel hozzájuk csengették, és az oly busan szólt.

— Az csak a vészjelző csengetté volt mondá Angel, rövid szünet után. Ez oly szomorú, oly kísérteties; menjünk vissza, tévé utánna megrázkodva.

— Igen, menjünk vissza, átmedvesütem és fázom, sürgette Nelli.

A part tres volt, midőn kiköttek; az a halász, kitől a csolnakot bérelték kijött a korcsából hogy a pénzt átvegye. Oly hallgatagon mentek vissza a homok dombok között levő Cottageba, a hogy ohnét elindultak.

Ez volt a nyár vége, ez volt az arany napok és vidám kirándulások vége; fátyol szív és a sors ellen való keserű zúgolódás volt

az egyikben, ingerlékenység is az az unalmas érzés volt a másikkban, hogy valamint elveszt az életből.

Szürke köd, sárga homok és barna sások elmosódott tájképe volt a háttér, midőn Angela „Jó éjt” kívánni megállott azon a parton, hol az ut Stuart Royal felé vezetett.

Nelli hallgatott, nézte őket, Angel Bob felé fordította az arcát, különös mosoly volt a ajkain; — Bob, felindulását fekezye nyugotnak látszott a mint az Angel szürkeszemébe nézett.

— Isten velem, elindulása előtt nem fogom többé látni, mondá Angel.

— Nem — nem fogom magát többé látni, mormogta az ifju.

Kezet szorítottak, és elváltak. Angela elfordult, a közönség földjén keresztül Stuart Royal felé indult.

— Bob gyertünk már! Siessünk haza és teázunk! mondá Nelli, a Bob kabátjának az ujját meg hozva.

De Bob nem mozdult; addig nézett a a két kék ruhás alak után, mig a dombon növ bokrok között a kertajtóhoz vezető útvényen el nem tűnt; ekkor megfordult, és olyan némán ment a cottage felé, hogy hallgatását még Nelli is respektálta.

— Egy idő múlva tul teszem magamat rajta.

Még csak kamasz vagyok, és el kell felejtenem, mondá magában, midőn azon útrágy alatt, hogy a pakolását bevégzi, egyedül volt.

Az idő el fogja őt velem felejteni.

Miért szeretném?

Ó olyan hideg mint a jég, nincs szíve, és még csak gyermek.

(Folytatása következik.)

H I R D E T É S E K.

Sz. 34—1896.

888. (1—3)

Árverési hirdetmény.

A Rácz Lajos esodtömögéhez tartozó, Kolozsvárt, a főter és belmonostor-utca szejletén és a főter 11. szám alatt levő férfi-divatüzletekben, nemkülönben a gyalui vegyeskereskedésben foglalt összes árucikkek és felszerelvények 1896. évi Deczember hó 11-én délelőtt 9 órakor alólirott kir. közjegyző által (főter 34. szám alatti irodájában) egy tömegben elárvereztetnek az alábbi feltételek szerint:

1. A főter és belmonostor-utca szejletén levő üzletben foglalt áruk és üzleti felszerelvények kikiáltási ára 10095 frt 68 kr.; a főter 11. szám alatti üzletben foglaltaké 9887 frt 94 kr. és a gyalui üzletben foglaltaké 3590 frt 47 kr.
2. Az árverezés napján déli 12 óráig elfogadtatnak zárt írásbeli ajánlatok is, melyek beadhatók akár alólirott közjegyzőhöz, akár Somodi István ügyvéd tömeggondnokhoz, a kikiáltási ár 10%, bánatpénz letétele mellett. Szóbeli ajánlatok 10%, bánatpénz letétele mellett tehetők az árverezés napján reggeli 9 óráig déli 12 óráig alólirott közjegyzőhöz.
3. Ajánlatok elfogadtatnak akár mindhárom üzletre együttesen, akár bármelyikre külön is.
4. A részletes árverezési feltételek és csődleltár megtekinthető alólirott kir. közjegyzőnél, vagy tömeggondnok Somodi Istvánnál a hivatalos órák alatt és azt, hogy azokat ismerik ajánlattevők, ajánlatukban kijelenteni kötelesek.

Kolozsvárt, 1896. évi deczember hó 3-án.

Dr. Gidófalvy István,
kir. közjegyző.

SLAFKOVICH JÁCZINT

bornagykereskedő,

Kolozsvárt, Nagy-utca 10. szám alatt.

Ajánlja saját kezelésű erdély-hegyaljai és marosmenti borait lehető legjutányosabb árakon. A borok tisztasága és valódiságáért teljes felelősséget vállal.

Egyedüli és kizárólagos árusítója a régi és jóhírű báró Kemény Árpád-féle alsó-gáldi finom vegyes, rizling és közkedveltségű plebános boroknak.

Eladás csak nagyban történik 56 literen (felfűl) kezdve.

A borok megtekinthetők Kolozsvárt, Nagy-utca 10. sz. saját pinczéimben.

Báró Kemény Árpád-féle alsó-gáldi 1895. és 1889-beli rizling adókkal együtt hecoltként 48, 60 frt.
plebános bor 60 frt.
finom vegyes 42 frt.
Marosmenti és hegyaljai közönséges asztali borok 30, 34, 38 frt.
kiváló finom Carbenet 60 frt.
Kadarka 42 frt.

Az árak Kolozsvárt házhoz, avagy a vasuti állomáshoz szállítva értendők.
880. (2—3)

GÁMENTZY MÁTRON UJONNAN BERENDEZETT ÜZLETÉT

Kolozsvárt, Főter

ajánlja a nagyérdemű közönség becses figyelmébe.

Miután a fennebb írtak az utóbbi időben a legkomolyabban szándékolt végkiürítése még megközelítőleg sem sikerült, kénytelen ennek folytán az üzletet fenntartani és azt e célból nemcsak ujonnan kiegészítette és berendezte, de készpénzzel fizetett bevásárlásainál fogva az árukat a legolcsóbbra tette, s így alkalma nyílik a n. é. közönségnek a

Karácsoni és Ujévi ünnepekre

hasznos ajándék-tárgyakat is olcsón bevásárolni.

Raktáron vannak mindenféle vásznak, fehérneműk, asztal-neműk, szőnyegek, függönyök, fehér és színes barchettek és más téli cikkek.

A végkiürítésből megmaradt áruk különösen olcsón számíttatnak.

Tisztelettel:

840. (4—10)

GÁMENTZY MÁTRON.

Deczember hó 25-éig tart még a nagy Karácsonyi eladás!

Az

ÖSSZES TÉLI ÁRÚK,

Karácsonyi és Ujévi ajándékul nagyon alkalmasok,
rendkívül leszállított árakon

kerülnék eladásra.

„Maypol Soap“ angol festő-szappan,
színes 40 kr., fekete 50 kr.

Poszler és Társa

Hid-utca (Hungária alatt)

női- és férfi-divat áruházában.

844. (34—100)

BOR-ELADÁS!

A legjobb természetes borok

a Gróf Teleki Géza örökösök
czelnai pinczejében kaphatók.

Kivánatra árjegyzékkel ingyen szolgál: 884. (2—6)

Czelna (Erdély-hegyalja),
u. p. Magyar-Igen.

Gál Lajos,
uradalmi intéző.

Nagyérdemű közönség!

Becsés tudomására hozom, hogy üzletemet (Főter 9. szám, Báró Jósika-ház) teljesen feloszlatom és Belhid-utca 24. szám alatt levő üzletemmel összpontosítom.

Ezen rövid ideig tartó ritka alkalommal a raktáron levő árukat

beszerzési áron alól adom el.

Dus választék

Karácsonyi és Ujévi ajándékoknak megfelelő disz-mű-ár-uk-ban.

Gyermekjátékok, cipők, eszmák és kalapokban; ingek, nyakkendők, harisnyák, bőrdökök, ruha- és hajkefékben; valamint rövidár-uk-ban.

A nagyérdemű közönségnek becses figyelmébe ajánlom magamat

850. (4—10)

KOHNLAJOS,
(Főter 9. sz., báró Jósika-ház.)

A n. é. közönség b. figyelmét felhívom azon körülményre, hogy az erdélyi részekben jó hírnévnek örvendő és a kor igényei szerint fokozatosan fejlődő

LYCEUM-NYOMDÁT

Kolozsvárt, bel- és kültorda-utca sarkán

egészen új betűkkel s a legfinomabb accidenziákhoz szükséges modern diszitményekkel szereltem fel.

Hogy az illusztrált művek és folyóiratok szép és tiszta nyomásával a főváros nyomdájának ilyenmő kiadványaival lépést tarthassak

új gyorsajátót szereztem be

s állítatok fel már a legközelebbi napokban, minthogy az a gépgyárból már megérkezett.

Mint szakember, ki a nyomdászatot tanultam, oda törekszem, hogy a legjutányosabb árak mellett tiszta és kifogástalan munkát szolgáltatassak a n. é. közönség rendelkezésére.

835. (5—25)

Teljes tisztelettel
GOMBOS FERENCZ,
a Lyceum-nyomda tulajdonosa.

Videki megrendeléseket azonnal fogadatosítok.

ALAPITTATOTT 1866.

MATUTSEK JÓZSEF

férfi-, női- és gyermek cipész-üzlete

Kolozsvárt, főter 32. sz. alatt.

Megrendelések beküldött mérték vagy lábbeli-minta után a legjobb anyagból és divat szerint lehetőleg gyorsan teljesítetek.

97. (55—x)

Az általánosan ismert és kedvelt

Assám Indiai Thea

1896. évi friss termése megérkezett,

a mely csak kizárólag egyedül:

KERESZTESZPÁL ÉS FIA

PAPÍR-, RAJZ- ÉS FESTŐSZEREK KERESKEDÉSÉBEN
KAPHATÓ:

Kolozsvárt, főter 10. szám alatt.
869. (2—5)

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy folyó hó 18-ától
Belhid-utca 20. szám alatt
hus- és hentes-áru fióküzletet nyitottam,
hol is az alábbi árjegyzék mellett kaphatók, ugyint:

Az árak mind 1 kilonként vannak számítva	kl. frt. kr.	Az árak mind 1 kilonként vannak számítva	kl. frt. kr.
Marhahus.		Füstölt husok.	
Felsár és bélpecsenye . . .	1—40	Sonka és nyelv . . .	1—80
Fartó, vastag oldal, rostélyos és kis tarja . . .	1—38	Oldalos és kolbász . . .	1—64
Nagy tarja, szegy, nyak- és lábszárrész . . .	1—36	Füstös szalonna és paprikázott . . .	1—68
Borjúhus.		Fehér szalonna . . .	1—68
Felsár és bélpecsenye . . .	1—60	Kaiserfleisch és nyári szalámi . . .	1—96
Fartó, oldalszelet és konczbuglya . . .	1—46	I-só rendű szebeni szalámi . . .	1—180
Lapocza, karmanádli és szeletek . . .	1—40	Hosszu pecsenye páczolva . . .	1—180
Szegy és lábszárak . . .	1—28	Lapocza füstölve . . .	1—68
Sertéshus.		Hűdeg felvágottak.	
Karmanádli . . .	1—52	Főtt sonka és nyelv . . .	1—140
Fartó, lapocza és szegy . . .	1—50	Hus-sajt és sonka-kolbász . . .	1—1
Fej- és bokarészek . . .	1—30	Párizsi kolbász . . .	1—90
Friss hús . . .	1—64	Lengyel kolbász . . .	1—80
Friss, olvasztani való szalonna . . .	1—60	Nyelv-sajt . . .	1—64
Olvasztott friss zsír . . .	1—70	Disznófőcsajt . . .	1—60
Friss kolbász . . .	1—60	Májos és véres kolbászok . . .	1—36
		Tormás virsli, párja . . .	1—04
		Szalvaládé, darabja . . .	1—04

Pontos kiszolgálás és kivánatra nagyobb megrendeléseknél házhoz szállítva.

Viszont elárúsítóknak külön árkedvezmény.

Teljes tisztelettel kérve becses pártfogását

SCHULLER SÁNDOR.

858. (3—10)

Főúter Jókai-utca 2. sz.

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

ELSŐ ERDÉLYI LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB MINŐSÉGŰ

KEFE- ÉS ECSET-GYÁRA,

Kolozsvárt, Jókai-utca (belszén) 14. sz. alatt.

Van szerencsém a nagyérd. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

GYÁRTMÁNYAIMAT,

melyek minőség, jószág és az árak tekintetében a külföldi gyártmányokat fölülmulják és a melyek több országos és iparkiallítás-son érdem érmeikkel lettek kitüntetve.

A székesfehérvári országos kiállítás 1879 ezüst éremmel lett kitüntetve.
A Szolnokdomboka megyei gazdasági egylet törvény, állat és iparkiallítás 1887. bronz éremmel lett kitüntetve.
A budapesti országos kiállítás 1885. nagy éremmel lett kitüntetve.

Az 1896. évi ezradéyes orsz. kiállítás „Milleniumi nagy éremmel” lett kitüntetve.

Nagy raktárt tartok minden e szakmába vágó cikkekkel a legfinomabbtól a leggyorsabbig.

Elvállalok mindennemű gépkéfék javítását, avagy újja készítését.

A legjobb romániai sertéből készítetek továbbá parket fénykeféket, festő- (Steinpenolok), mezelő- és kenderisztító-, fedelfestő ecseteket, fodrász gömbkeféket, ruha-, haj- és bársonykeféket, mindezeket felelősség mellett, tiszta sertéből.

720. (18—x)

Kivánatra árjegyzéket azonnal küldök.

Nyomatott Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt. Belközép-utca 38. szám alatt